

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00559/2011-01
Датум: 06.10.2011. године
Београд

Високи савет судства у поступку одлучивања по приговору Ц.К. из Ниша, изјављеног против одлуке Првог састава Високог савета судства број 119-05-00552/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници Високог савета судства од 06.10. 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца Ц.К. из Ниша.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број: 119- 05-00552/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Подносилац приговора Ц.К. у моменту пријаве на Оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 52/09 од 15.07.2009. године, била је судија Општинског суда у Нишу.

Пријавила се на Оглас за избор судије за Основни суд у Нишу, Виши суд у Нишу и Апелациони суд у Нишу.

Након спроведеног поступака општег избора судија, Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09), којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01. јануара 2010. године.

Јединственом одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08), јер нису испуниле услове за избор у суд за који су

поднели пријаву, а који су предвиђени одредбом члана 45. Закона о судијама и одредбама члана 1. члана 13. и члана 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09).

Одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 825. изреке, утврђено је да Ц.К. престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Против Одлуке Високог савета судства о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09), Ц.К. је дана 15. јануара 2010. године поднела уставну жалбу.

Предложила је да се уставна жалба усвоји и да се утврди да су јој повређена и ускраћена права зајемчена Уставом и Европском конвенцијом.

Дана 26. фебруара 2010. године изјавила је и жалбу Уставном суду Србије против Одлуке Високог савета судства број: 01-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у делу става I изреке, којом јој је престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године. Жалба је изјављена због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Први састав Високог савета судства, поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25. марта 2010. године, донео је појединачну одлуку о престанку судијске дужности број: 119-05-00552/2010-01 од 14. јуна 2010. године, којом се замењује одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 825. изреке Одлуке и констатује да је Ц.К. , судији Општинског суда у Нишу, престала судијска дужност са 31.12.2009. године.

У образложењу појединачне одлуке о престанку судијске дужности број: 119-05-00552/2010-01 од 14. јуна 2010. године наводи се да су се разлози за сумњу да подносилац приговора не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију, образовали у погледу стручности и оспособљености, с обзиром на квалитет рада подносиоца жалбе, а који се тиче процента укинутих и преиначених одлука. Ц.К. је последње три године имала укинутих и преиначених одлука знатно изнад просека суда у коме је вршила судијску дужност, што у смислу члана 13. и 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр.49/09), значи да није испољила довољан ниво стручности. У 2008. години подносилац жалбе је поступајући у парничној материји имала 30.28% укинутих одлука, а проценат укинутих одлука Општинског суда у Нишу износио је 23.09%. У истој години жалиља је имала 10.09% преиначених одлука, а у истом периоду просек суда је износио 8.82% преиначених одлука. У 2007. години проценат укинутих одлука кандидата је био 25%, а проценат суда је био 20.35%. У 2006. години проценат укинутих одлука подносиоца жалбе је износио 29.6%, а Општинског суд у Нишу 23.20% за исту годину.

Осим тога, надаље се у одлуци наводи, да је број израђених одлука након рока од 30 дана у 2006. години износио 72 од чега 14 у периоду до 60 дана, а 58 одлука преко 60 дана. У 2007. години 11 одлука је израђено након рока од 30 дана и то 10 у периоду до 60, а једна након овог рока. У 2008. години број одлука коју је подносилац жалбе израдила након рока од 30 дана износи 10. Овај број представља значајно прекорачење законских рокова

чиме се озбиљно доводи у питање право на суђење у разумном року, а такође указује на несавестан рад подносиоца жалбе, сходно члану 16. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која се привремено примењују до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

При наведеном, Први састав Високог савета судства је нашао да Ц.К. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу стручности и оспособљености за обављање судијске функције, у вези члана 13. става 3. и 4. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Ц.К. је поднела жалбу Уставном суду на појединачну одлуку од 14.06.2010. године. Изјаснила се на наводе наведене у појединачној одлуци. У целини је остала при раније изјављеним жалбама поднетим Уставном суду. Оспорила је разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010. године наводећи да је по њеном извештају у 2006. години њен проценат укинутих одлука износио 29.6%, а Општинског суда 23.1% и сматра да се не ради о знатном одступању изнад просека суда. Процент испуњености норме је у тој години износио 106%. У 2007. години њен проценат укинутих одлука износио је 25%, а просек суда 21.7%, док је у 2008. години имала проценат испуњења норме 103.5%, укинутих одлука 30.09%, а просек на нивоу суду је износио 22.8%. У погледу одлука израђених након законског рока изнела је да не оспорава број одлука израђених након законског рока али да су изабране судије са већим бројем неизрађених одлука након законског рока. Предложила је да се усвоји њена жалба, да се поништи одлука од 14.06.2010. године и да се наложи Високом савету судства да одлучи о њеној пријави.

Одредбом члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 101/10) је прописано да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 58/09, 104/09), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства. У смислу става 4. овог члана, о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

Чланом 45. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судија: стручност, оспособљеност и достојност.

У смислу одредбе члана 5. став 1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

У смислу одредбе члана 3. став 2. тачка 4. Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неке од критеријума, док је чланом 8. Правила прописао да је задатак комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а која права су подносиоцу приговора гарантована чланом 5. став 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Стални састав Високог савета судства је спровео поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора на рочишту које је одржано дана 11.08.2011. године. Подносилац приговора је у потпуности остала код навода из жалби које је поднела Уставном суду и још изјавила да је Високи савет судства био у обавези да децидирано образложи њен успех и њен квалитет те њену оспособљеност у односу на друге кандидате, да је имала у раду сложене и старе предмете, да је имала записничара који је био дуго одсутан, а с обзиром да је имала велики број предмета у раду дошло је и до кашњења са израдом одлука. Сматра да је имала добар квалитет рада јер у 60% одлуке су јој постале правноснажне без улагања правног лека. Осим тога имала је испуњеност норме у свакој од посматраних година и завршавала је број предмета који је био изнад прописаних мерила, а њен суд је иначе у парници рачунао норму 23 парничних одлука, док су други судови рачунали да судија треба у парничној рефереди да заврши 20 предмета месечно, из којих разлога сматра да је њен проценат испуњености норме у свакој од појединих година и виши од онога који је приказан у статистичким подацима.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду судије Ц.К. у Општинском суду у Нишу за период 2006., 2007. и 2008. година (Т-2. образац);
- извештај о резултатима рада судија Општинског суда у Нишу за 2006. 2007. и 2008. годину (Т1.- образац);
- извештај о резултатима рада парничног одељења Општинског суда у Нишу за 2006. 2007. и 2008. годину.
- пријава на оглас за избор судије на име Ц.К.
- списи предмета 010-01-00559/2011-01;

Након спроведеног рочишта, утврђивања чињеница, изведених доказа и изјаве подносиоца приговора, Стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора Ц.К. у периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила („Службени гласник РС“ бр. 49/09) посматра у 2006, 2007, 2008 години вршила судијску функцију као судија Општинског суда у Нишу и да је радила у парничној рефереди, те да је сходно томе остварила следеће резултате, а што је утврђено из званичних статистичких података (образац Т-2).

У 2006. години:

нерешено на почетку извештајног периода 226. П предмета од тога 159 старих. Укупно у раду 532 предмета. Укупно решено 345 предмета, пресудом 202, на други начин 143, од тога старих 157. Остало нерешених 187 предмета од тога старих 49. Процент испуњења норме је 106.03%. 14 одлука израђених до 60 дана, 50 одлука израђених преко 60 дана. Разматраних одлука по жалби 110, 84 потврђене или 69.4%, 1 преиначена или 1% и 36 укинутих или 29.6%.

Просек парничног одељења у погледу укинутих одлука износио је 25.50%.

Просек парничног одељења у погледу одлука израђених до 60 дана износио је 6.78 одлука, а просек одељења у погледу одлука израђених након 60 дана износио је 10.25 одлука.

У 2007. години:

нерешено на почетку 187 П. предмета, од чега 49 старих, укупно у раду 496 предмета. Укупно решено 325 предмета од тога старих 55. Остало у раду као нерешено 171 предмета, од тога старих 13. Процент испуњења норме је 96.77%. 10 одлука израђених до 60 дана, једна одлука израђена преко 60 дана.

72 одлуке разматране по жалби, 57 потврђених или 71.3%, 3 преиначене или 3.8%, 20 укинутих или 25%.

Просек парничног одељења у погледу укинутих одлука износио је 21.7%.

Просек парничног одељења у погледу одлука израђених до 60 дана износио је 6.74, а преко 60 дана 4 одлуке.

У 2008. години:

нерешено на почетку 171. П предмета, од тога 48 старих. Укупно у раду 500 предмета. Укупно решен 331 предмет, пресудом 209, на други начин 122. Остало нерешених 169 од тога старих 23. Процент испуњења норме је 103.47%. 10 одлука израђених до 60 дана. 97 разматраних одлука по жалби, 65 потврђених или 59.63%, 11 преиначених или 10.09% и 33 укинутих или 30.28%.

Просек парничног одељења у погледу укинутих одлука износио је 22.8%.

Просек парничног одељења у погледу броја одлука израђених у року од 30 до 60 дана износио је 7.6 одлука.

Чланом 13. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 80/05) је прописано да судија има задовољавајући квалитет у смислу члана 2. став 1. ако број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука пред Вишим судом не прелази проценат: за општински суд у грађанској материји 25%.

На основу извештаја о раду судије Ц.К. , на основу извештаја о раду судија у Општинском суду у Нишу у посматраном периоду, као и на основу извештаја о резултатима рада парничног одељења Општинског суда у Нишу у посматраном периоду је утврђено да је подносилац приговора Ц.К. у 2006. и 2008. години имала већи проценат укинутих одлука од минимума успешности прописаног Мерилима за оцену минимума успешности, а који износи за судију општинског суда у грађанској материји 25%, а такође је, у целом посматраном периоду, дакле и у 2006. и 2007. и 2008. години имала знатно већи проценат укинутих одлука у односу на просек одељења суда у коме је вршила судијску дужност, што је у супротности за чланом 5. став 1. алинеја 1. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности.

Ово указује да сходно члану 12. Мерила за оцену минимума успешности, подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, а да је сумња у испуњеност критеријума стручности сходно члану 14. став 1. тачка 3. и члану 13. став 3. Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци Првог састава Високог савета судства правилно примењена, те да је претпоставка критеријума стручности оборена и да подносилац приговора није испунила критеријум стручности, услов из члана 45. став 2. у вези са ставом 1. Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

Стални састав Високог савета судства је и на основу извештаја о раду као и на основу изјаве подносиоца приговора, утврдио да је у посматраном периоду имала проценат испуњења норме 106.03% у 2006, 96.77 % у 2007. години и 103.43% у 2008. години, дакле да је у просеку за три године завршила број предмета изнад утврђених Мерила, међутим чланом 45. Закона о судијама је прописано да судија истовремено мора испуњавати услове за избор и у погледу стручности и у погледу оспособљености и у погледу достојности из којих разлога

испуњење и пребачај оријентационе норме нису од утицаја на доношење другачије одлуке по овом приговору.

Према одредби члана 341. став 1. ЗПП-а, само у сложенијим предметима допуштено је прекорачење рока од 8 дана за израду одлуке и то највише за још 15 дана, тако да Закон о парничном поступку, нити Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности члан 16. недопуштају продужење рока за израду одлуке преко 30 дана.

На основу извештаја о раду судије Ц.К. , извештаја о раду судија Општинског суда у Нишу, извештаја о раду парничног одељења Општинског суда у Нишу у посматраном периоду као и на основу изјаве подносиоца приговора је утврђено да је у посматраном периоду имала укупно 93 одлуке које су израђене након законом прописаног рока, од чега 34 у року од 30 до 60 дана, а 59 одлука израђених након 60 дана.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у 2006. 2007. и 2008. години имала груба одступања у погледу одлука израђених у року од 30 до 60 дана у односу на просек одељења суда у коме је вршила судијску дужност, а имала је и груба одступања у погледу одлука израђених по истеку рока од 60 дана у 2006. години у односу на просек одељења Општинског суда у Нишу, и са оволиким бројем одлука израђених након законског рока је знатно допринела одуговлачењу поступка и ускратила право странкама на суђење у разумном року, те није исказала довољан ниво оспособљености у смислу члана 14. став 1. тачака 7. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у вези са чланом 6. Правила из којих разлога не испуњава критеријум оспособљености.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница, Стални састав Високи савета судства је нашао да подносилац приговора Ц.К. , не испуњава критеријум стручности и оспособљености, сходно члану 5. и 6. Правила, те да не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију, у смислу члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, из којих разлога је приговор одбијен и потврђена одлука Првог састава Високог савета судства број:119-05-00552/2010-01 од 14.06.2010. године, којом је престала судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Имајући у виду све напред наведено одлучено је као у диспозитиву одлуке.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.